

**Uchwała Nr VI/61/15
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 18 czerwca 2015 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645 z 2014 r. poz. 379 i poz. 1072) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 231 w zw. z art. 234 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, Dz. U. z 2014 r. poz. 183, Dz. U. z 2015 r. poz. 211 i poz. 702) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§ 1. W sprawie skargi mieszkańca Goleniowa z dnia 14 i 22 maja 2015 r. na Starostę Goleniowskiego Rada Powiatu stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje skargę Staroście Goleniowskiemu do stosownego załatwienia.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Kazimierz Ziemba

Uzasadnienie

W dniu 15 maja 2015 r. do Starostwa Powiatowego w Goleniowie wpłynęło pismo adresowane do Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Goleniowie, uzupełnione analogicznie adresowanym pismem, które wpłynęło w dniu 22 maja 2015 r. Z treści pism wynika, iż intencją wnoszącego pismo jest złożenie skargi na Starostę Goleniowskiego. Skarżący kwestionuje sposób prowadzenia przez organ postępowań administracyjnych w przedmiocie wynagrodzenia za dozór pojazdów wskazanych w treści wymienionych pism.

Analizując treść pism jako skargi uzupełnionej pismem, które wpłynęło w dniu 22 maja 2015 r. – a więc przez pryzmat przepisu art. 227 KPA uznać należy, iż stanowisko Skarżącego w świetle przedstawionych w obu pismach zarzutów stanowi skargę w rozumieniu KPA. Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym w sprawie skargi złożonej na starostę jest rada powiatu, tenże organ jest w konsekwencji właściwy do załatwienia skargi.

Z treści skargi wynika jednocześnie w sposób jednoznaczny, iż skarga ta dotyczy sposobu prowadzenia przez Starostę konkretnych postępowań administracyjnych. Zgodnie z treścią przepisu art. 234 pkt 1 KPA w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu. W przypadku zakończenia postępowania objętego zarzutami wniesionej skargi, zastosowanie znajduje przepis art. 235 § 1 KPA, zgodnie z którym skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie KPA.

Oznacza to, iż jeżeli skarga dotyczy czynności podejmowanych w trwającym lub zakończonym postępowaniu administracyjnym, organ właściwy zgodnie z przepisem art. 229 KPA do jej załatwienia traci swoją domniemaną na podstawie wymienionego przepisu właściwość i zobligowany jest do przekazania skargi organowi właściwemu według przepisów KPA do rozpatrzenia w ramach i w trybie właściwym dla danego postępowania administracyjnego.

Potwierdzeniem powyższego jest treść wyroku NSA z dnia 28 kwietnia 2010 r., [I OSK 209/10](#) LEX nr 580129: "*Organ właściwy nie może zmienić kwalifikacji czynności procesowej strony na skargę powszechną. Procedura rozpoznania skargi powszechnej nie zapewnia stronie gwarancji, które wynikają z prawa do procesu oraz prawa do sądu. Z tego względu przepisy art. 233, art. 234, art. 235 i art. 236 Kodeksu postępowania nakładają obowiązek nadania czynności procesowej strony, choćby miała postać skargi powszechnej, odpowiedniego charakteru procesowego przyjętego w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego*".

Na obowiązek stosowania przedmiotowego uregulowania uwagę zwrócił również Wojewoda Zachodniopomorski w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 30 marca 2015 r., w którym zakwestionowano właściwość Rady Powiatu do rozpatrywania skarg złożonych w trakcie postępowania administracyjnego prowadzonego przez Starostę wskazując, iż w takiej sytuacji organ ten właściwy jest do zajęcia się sprawą w wyniku wniesionej skargi.

Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż w niniejszej sprawie Rada Powiatu na podstawie przepisu art. 231 KPA w zw. z art. 234 pkt 1 KPA winna przekazać skargę Staroście celem rozpatrzenia jako pisma złożonego w toku trwającego postępowania administracyjnego, zgodnie z przepisami kodeksu. W ocenie Rady zasadne będzie tu przekazanie skargi jako zażalenia na przewlekłe prowadzenie postępowania organowi wyższego stopnia, które jednak realizuje już Starosta a nie Rada Powiatu, z uwagi na treść przepisów art. 17, 129 § 1 i 144 a przede wszystkim 132 KPA, które wymagają konkretnych

działań organu pierwszej instancji, jak rozważenia możliwości zastosowania tzw. samokontroli przez organ, czy przekazania zażalenia organowi wyższego stopnia (Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu) przez organ, którego czynności dotyczy zażalenie. W ocenie Rady treść przepisu art. 234 pkt 1 KPA nie modyfikuje powyższych ustaleń odnośnie trybu przekazania zażalenia a w konsekwencji przekazanie skargi w oparciu o tenże przepis winno nastąpić do organu pierwszej instancji a nie organu odwoławczego, gdyż odmienne działanie skutkowałoby nie przewidzianym przez ustawę wkroczeniem przez organ formalnie w sprawie niewłaściwy (z uwagi na treść przepisu art. 234 pkt 1 KPA) w kompetencje organu prowadzącego postępowanie administracyjne.

Samo przekazanie może nastąpić wyłącznie w formie uchwały Rady Powiatu, gdyż na gruncie obowiązujących unormowań prawnych brak podstaw do przyjęcia innej, niż uchwała, formy podejmowania decyzji do składania oświadczeń przez organ kolegialny, jakim jest Rada Powiatu (por. art. 13 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym).

O sposobie załatwienia skargi należy powiadomić Skarżącego, z pouczeniem o treści przepisu art. 239 par. 1 KPA. W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Opracowała: Komisja Rewizyjna